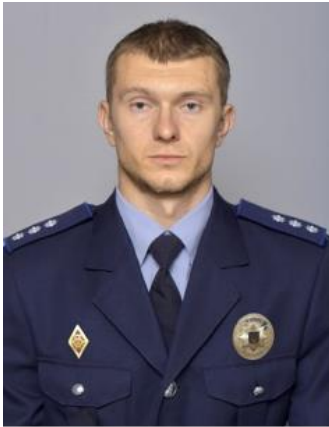

Дмитро Олександрович ЛЕЩЕНКО

(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків)

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИТУАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ МВС УКРАЇНИ: ПИТАННЯ СЬОГОДЕННЯ

Ситуаційний центр МВС України виконує важливі функції в системі кризового менеджменту України. Він є тим ключовим елементом, що реалізує кризове управління в рамках внутрішньої безпеки країни. Також його діяльність має вплив на ефективність забезпечення зовнішньої безпеки в Україні. Функціонування даного комплексу відбувається у відповідності до певного переліку нормативно-правових актів, які є головним предметом даного дослідження. Від правової збалансованості юридичної основи діяльності даного комплексу залежить успішність його роботи. Будучи елементом мережі ситуаційних центрів СЦ МВС України впливає на злагодженість протидії загрозам державного масштабу. Саме тому законодавство в сфері його регуляції представляє науковий інтерес.

В статті детально розглянуто особливості правового регулювання даного комплексу, проаналізовано важливі аспекти нормативної бази, що утворюють механізм регулювання досліджуваного ситуаційного центру, ідентифіковано їх недоліки, а також напрацьовано рекомендації практичного характеру, щодо усунення таких проблемних аспектів. Запропоновано зміни та доповнення до чинного законодавства щодо покращення адміністративно-правового регулювання СЦ МВС України.

Ключові слова: *нормативно-правові акти, ситуаційний центр, внутрішня безпека, Міністерства внутрішніх справ України, антикризове управління, система ситуаційних центрів, система ситуаційних центрів, правове регулювання.*

Постановка проблеми. Вивчення діяльності ситуаційного центру Міністерства внутрішніх справ України є надзвичайно важливим науковим напрямком дослідження. Це пов'язано з особливостями сьогодення

«сучасної України, з урахуванням дії специфічних військово-політичних і соціально-економічних чинників. Актуальності також набуває удосконалення механізмів прийняття управлінських рішень у системі державного антикризового управління в Україні, зокрема у надзвичайних ситуаціях, в умовах надзвичайного або воєнного стану тощо»¹. Загалом важливим аспектом функціонування технічних антикризових комплексів такого типу є їх нормативно-правова база. У відповідності до неї здійснюється адміністративно-правове регулювання ситуаційних центрів. Ефективність технічного комплексу безпосередньо пов'язана з правовою узгодженістю, належністю нормативних актів, з яких складається механізм регулювання даних державних інституцій. Ситуаційний центр МВС України є головним антикризовим органом в сфері внутрішньої безпеки, як наслідок він займає одне з провідних положень в мережі ситуаційних центрів України. Враховуючи вище-викладене дослідження нормативно-правової бази саме цього технічного комплексу є актуальним, науково-доцільним і таким, що відповідає науковим пріоритетам сьогодення.

Діяльність ситуаційного центру МВС України на даний час є майже недослідженою. Водночас функціонування інституту ситуаційних центрів загалом є достатньо глибоко вивчене українськими вченими. Дослідженням даної теми займалися такі науковці, як Д. В. Швець, В. В. Пристайко, В. А. Кудінов, О. Ф. Сальнікова, О. І. Посмітюх, М. І. Петренко, Ю. Б. Бродський, С. В. Ковбасюк та інші.

Нормативно-правовий фундамент діяльності ситуаційного центру МВС України, виражений певним переліком законодавчих актів. Він є не достатньо дослідженим аспектом, в силу різних причин. Водночас у відповідності до вище-згаданого законодавства відбувається регуляція діяльності одного з провідних ситуаційних центрів країни. Саме тому потреба в додатковому, вивченні даних законодавчих норм є науково актуальною.

Метою даної роботи є аналіз нормативно-правових засад діяльності ситуаційного центру Міністерства внутрішніх справ України в контексті виявлення можливих недоліків. Важливість такого аналізу обумовлена малою кількістю досліджень по даній тематиці, в зв'язку з недавнім створенням досліджуваного комплексу. В разі виявлення аспектів законодавства, що потребують покращення, буде створено відповідні рекомендації практичного характеру.

Завданням даної наукової статті є дослідження нормативно-правових актів у відповідності до яких здійснюється регулювання ситуаційного центру МВС України, з метою виявлення серед них норм чи положень законодавства, що потребують змін, ліквідації чи доопрацювання. Кінцевим завданням даної роботи є створення напрацювань практичного характеру,

¹ Пристайко В. В. Ситуаційні центри як ключовий інституційний механізм державного антикризового управління: зарубіжний досвід. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Державне управління*. 2019. Т. 30 (69), № 3. С. 138. DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.3/24>.

спрямованих на покращення регуляції даного технічного комплексу.

В даній науковій праці досліджено нормативно-правові акти, з яких складається механізм правового регулювання ситуаційного центру МВС України. Встановлено особливості їх взаємозалежності, визначено сфери суспільних відносин, які вони охоплюють. Проаналізовано процесуальні механізми їх імплементації.

За результатами наукового аналізу напрацьовано рекомендації практичного характеру, щодо покращення організації діяльності органів державної влади в сфері кризового управління та внутрішньої безпеки. Вони охоплюють як регулювання роботи СЦ МВС України, так і сферу управління ризиками загалом.

Виклад основного матеріалу. Питання ефективності функціонування механізму адміністративно-правового регулювання будь-якого органу державної влади на пряму залежить від належності і відповідності нормативно-правових актів, з яких він складається. Також важливим аспектом є їх узгодженість, відсутність колізій, протиріч, які могли б створювати перешкоди в вищезгаданому процесі. «Рух України шляхом встановлення сталих демократичних відносин, характерних для правової держави з активним громадянським суспільством, неможливий без постійного удосконалення правової системи. На відміну від багатьох європейських держав, в яких розвиток правового підґрунтя існування держави і суспільства відбувався поступово, протягом століть, для України характерними є надзвичайно швидкі темпи формування сучасного правового регулювання, до того ж в цілому узгодженого з міжнародними зобов'язаннями нашої держави та тенденціями»¹. Швидкість та значущість викликів створюють передумови саме для такого історичного перебігу подій в нашій країні. Розвиток системи кризового менеджменту це пріоритет країни на довгі роки. Бо його робота є основою для злагодженого та успішного функціонування інших сфер державного управління. Особливо в умовах воєнного стану. Заглиблюючись більш детально в аналіз ефективності управління ризиками можна звернути увагу на думку певних українських вчених щодо існування та функціонування даного напрямку та сфери державної діяльності.

Ю. Я. Гладун та А. В. Ліпенцев зазначають, що у сучасних умовах при ухваленні управлінських рішень важливими є такі аспекти: оперативне реагування на зміни характеристик і показників стану об'єкта управління; високий рівень відповідальності за результати управлінського впливу; співпраця з органами державної влади та місцевого самоврядування; ефективна комунікація між державними службовцями та посадовими особами органів влади щодо стану об'єкта управління з використанням сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій². З такою науковою

¹ Шопіна І. М. Адміністративно-правове забезпечення та адміністративно-правове регулювання: співвідношення понять. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 6. С. 551. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.06.96>.

² Гладун Ю. Я., Ліпенцев А. В. Побудова типового центру забезпечення публічної безпеки на

точкою зору можна погодитися, так як саме ці аспекти є ключовими в управлінні ризиками, особливо в загально-державному контексті та контексті діяльності ситуаційного центру МВС України. Функціонування даного технічного комплексу охоплює велику кількість суспільних відносин, в тому числі сферу внутрішньої безпеки і управління ризиками, які відіграють важливе місце в забезпеченні захисту незалежності і територіальної цілісності України. Ефективність регулювання суспільних відносин на пряму залежить від законодавчого базису, щодо діяльності даного органу державної влади. В зв'язку з вище-приведеними постулатами предметом вивчення даної статті вибрано саме нормативно-правові засади функціонування ситуаційного центру МВС України.

Поняття «нормативно-правові засади» включає в себе перелік законних та підзаконних актів, у відповідності до яких здійснюється правове регулювання певної сфери суспільних відносин, чи її окремих структурних елементів. Вони формують юридичний фундамент механізму управління державними органами, приватними структурами, громадськими організаціями, тощо. Основним досліджуваним елементом даної статті є нормативно-правова база діяльності ситуаційного центру Міністерства внутрішніх справ України. Він був утворений в червні 2023 року керівництвом МВС України, з метою покращення аналітично-організаційного супроводу діяльності міністерства внутрішніх справ України та всіх підпорядкованих об'єктів, що функціонують в його складі. Основним нормативно-правовим актом, у відповідності до якого здійснює свою діяльність вищевказаний комплекс є Положення про Ситуаційний центр МВС України. Воно було затвердженого наказом міністра Міністерства внутрішніх справ України № 528 від 28.06.2023 р. В даному законодавчому акті приведено дефініцію досліджуваного організаційно-технічного комплексу, мету його функціонування, особливості підпорядкування, здійснення інформаційно-аналітичного забезпечення, принципи діяльності, основні завдання, його права і повноваження, особливості здійснення функціонування, в залежності від оперативної обстановки на території обслуговування, норми та стандарти у сфері матеріально – технічного забезпечення, електронно-комунікаційної діяльності, захисту даних під час обміну інформацією, перелік програмного та апаратного забезпечення¹. Широкий перелік аспектів роботи даного технічного комплексу, що регулюється вище-згаданою постановою дає підстави визначити її однією з основних складових юридичного фундаменту механізму адміністративно-правового регулювання СЦ МВС України. Оскільки даний ситуаційний центр водночас є структурним елементом міністерства внутрішніх справ України, то положення про функціонування МВС України справедливо варто віднести

прикладі ситуаційного центру головного управління Національної поліції у Львівській області. *Ефективність державного управління*. 2016. № 4 (49). С. 121, 122; Веклич Є. Г. Повноваження працівників ситуаційних центрів Національної поліції України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2024. № 72. С. 38. DOI: <https://doi.org/10.32782/2307-1745.2024.72.6>

¹ Про Положення про ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України : наказ Міністра внутрішніх справ України від 28.06.2023 № 528. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0528-23>.

до основних нормативно-правових актів у відповідності до яких відбувається регулювання даного комплексу. Воно було затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878. В ньому надано визначення Міністерства внутрішніх справ України, окреслено принципи його діяльності, основні завдання, нормативно-правову базу, у відповідності до якої регулюється діяльність даного міністерства, особливості ієрархічно-владної організації його структури, розподіл повноважень¹.

Іншим базовим елементом механізму регулювання досліджуваного комплексу є Конституція України. Вона є основним законом, створеним у вигляді соціально-правового договору між владою та населенням України. У відповідності до неї здійснюється регулювання всіх сфер суспільного життя соціуму, на її основі приймаються закони та підзаконні акти, які не можуть суперечити нормам основного закону країни. Тому Конституція відіграє істотну роль в управлінні будь-якими суспільними відносинами, в тому ж числі й відносинами в сфері кризового управління та внутрішньої безпеки України, які можна визначити, як основний об'єкт даного дослідження. В контексті регулювання досліджуваного комплексу варто звернути увагу на другий розділ вищезазначеного документу, який має назву «права, свободи та обов'язки людини і громадянина²». В ньому окреслені фундаментальні засади та принципи демократичної, законної та соціально-справедливої взаємодії органів державної влади з населенням. До таких державних органів відноситься і ситуаційний центр МВС України в тому ж числі. Наступним елементом нормативно-правового базису досліджуваного СЦ є положення про діяльність мережі ситуаційних центрів. СЦ МВС України є структурним елементом вище-згаданої мережі. Регуляція його діяльності вище-зазначеним нормативно-правовим актом здійснюється в контексті взаємодії даного ситуаційного центру з іншими аналогічними технічними комплексами в рамках такої мережі.

Вищезгадана постанова Кабінету міністрів України була прийнята 11 липня 2023 р., зареєстрована за № 705, і має назву «Питання мережі ситуаційних центрів». В її положеннях приведені вимоги до програмного та апаратного забезпечення ситуаційного центру, його підсистем та мереж, а також забезпечення захисту інформації³. Водночас в ній визначено загальну дефініцію поняття ситуаційного центру, в контексті українського законодавства в сфері управління ризиками. Вона звучить, так: «Ситуаційний центр центрального органу виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, іншого державного органу, органу сектору безпеки і оборони є спеціальним організаційно-технічним комплексом,

¹ Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/878-2015-%D0%BF>.

² Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. С. 22,23,27,28.

³ Питання мережі ситуаційних центрів: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2023 № 705.С 1,5 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/705-2023-%D0%BF>

призначеним для супроводження організаційного, експертно-аналітичного та інформаційного забезпечення діяльності керівника такого органу, а також виконання покладених на орган завдань¹». Виконання вимог даної постанови сприяє забезпеченню інформаційної безпеки під час комунікації органів державної влади в рамках мережі ситуаційних центрів України. Враховуючи те, що вона входить до складу системи безпеки і оборони України, то інформаційна безпека є пріоритетним напрямком функціонування вище-згаданої системи технічних комплексів. Таке положення речей обумовлене тим, що витік службової інформації такого рівня конфіденційності та важливості вочевидь може бути стратегічною помилкою, яка може спричинити хаос в сфері обороноздатності. Інформаційна безпека «будучи складовою частиною національної безпеки, повинна сприйматися як стан захищеності держави від зовнішніх і внутрішніх загроз у сфері обігу інформації. Тому вона більшістю вчених сприймається як стан, який протистоїть загрозам як з зовні та внутрішнім загрозам. Але, за умови, що всі ці загрози направлені всередину держави»². Підсумовуючи варто відзначити, що важливість внутрішньої інформаційної безпеки мережі ситуаційних центрів важко переоцінити. На ній будуються всі схеми державної взаємодії і регуляції її структурних елементів.

В положенні про діяльність мережі ситуаційних центрів окреслені основні завдання, що в широкому сенсі покладаються на такі комплекси. До таких задач відносяться: «організаційне, експертно-аналітичне та інформаційне супроводження діяльності керівника державного органу, а також виконання покладених на такий орган завдань у мирний час, особливий період, у тому числі в умовах надзвичайного стану, а також у разі виникнення ризиків та кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці, зокрема, для: 1) ефективного виконання покладених на державний орган завдань, а також підвищення ефективності реалізації повноважень його керівництва; 2) належного спрямування, координації та контролю за діяльністю центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через міністра, управління ризиками у сферах їх діяльності (для ситуаційного центру міністерства); 3) належного спрямування, координації та контролю за діяльністю територіальних органів державних органів (у разі їх утворення); 4) оперативної взаємодії з органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями, іншими державними органами, органами сектору безпеки і оборони, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, а також для забезпечення узгодження їх дій»³.

¹ Питання мережі ситуаційних центрів : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2023 № 705. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/705-2023-%D0%BF>.

² Каптан М. В. Удосконалення мережі ситуаційних центрів у сфері інформаційної безпеки. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 3. С. 284. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.03.51>.

³ Питання мережі ситуаційних центрів : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2023 № 705. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/705-2023-%D0%BF>.

В пункті 5 вищезазначеного положення приведено перелік матеріально-технічного забезпечення, яким мусить бути обладнаний кожен ситуаційний центр, що є певного типу державним стандартом, щодо оснащення даного таких технічних комплексів необхідною технікою. До нього належать: «інформаційна система, інтегрована з інформаційно-комунікаційними системами ситуаційного центру Кабінету Міністрів України та інформаційно-аналітичною системою Головного ситуаційного центру України при Апараті Ради національної безпеки і оборони України, в якій інформація обробляється із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю, що забезпечує роботу з інформацією, обмін інформацією та її відтворення, автоматизовані робочі місця; підсистеми урядового зв'язку та захищеного відео-конференц-зв'язку, інші інформаційно-комунікаційні системи, що забезпечують обмін інформацією, в тому числі інформацією з обмеженим доступом, в яких інформація обробляється із застосуванням комплексної системи захисту інформації з підтвердженою відповідністю; підсистеми, матеріальні носії, електронні пристрої та інші технічні засоби, що забезпечують відтворення інформації; комплекси технічного захисту інформації, створені в установленому законодавством порядку; засоби електроживлення, кондиціювання, пожежної та охоронної сигналізації»¹.

Варто відзначити, що механізм правового регулювання ситуаційного центру МВС України налічує в своєму складі нормативно – правові акти, що здійснюють опосередкований вплив на його діяльність. До них належать: Закон України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 р. № 580-VIII; Закон України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII; Закон України «Про правовий режим воєнного стану» від 12 травня 2015 року № 389-VIII; Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 року № 2939-VI; Закон України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII; Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII; Закон України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» від 5 липня 1994 року № 80/94-ВР; Закон України «Про звернення громадян» від 2 жовтня 1996 року № 393/96-ВР; Закон України «Про правовий режим надзвичайного стану» від 16 березня 2000 року № 1550-III.

Законодавча база щодо діяльності СЦ МВС України охоплює широкий перелік різних нормативно – правових актів і є глибоко інтегрована в систему управління ризиками. Але водночас варто відзначити, що ситуаційні центри створені в рамках підзаконних актів, таких, як постанови, накази міністерств, тощо. На мою особисту думку покращення нормативно-правової бази лежить в сфері прийняття закону, щодо діяльності СЦ МВС України. Це призвело б до упорядкованості діяльності цього органу, правової визначеності його функціонування. На такому принципі

¹ Питання мережі ситуаційних центрів : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2023 № 705. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/705-2023-%D0%BF>.

вибудовується правове регулювання органів державної влади такого типу в провідних країнах світу. Водночас варто створити визначені законом технічні стандарти до оснащення СЦ МВС України, створити відділ відповідальний за відслідковування розвитку інновацій в світі, новітніх технологій в сфері управління ризиками, з метою їх аналізу, та подальшого можливого запозичення та адаптації.

Вище-описані проблеми варто вирішувати комплексно, шляхом дискусій між органами законодавчої влади з представниками МВС України. Водночас українська система кризового управління потребує технічного руху синхронного з швидкістю розвитку науки та сучасних технологій. Тому впровадження в роботу СЦ МВС України спеціальної служби відповідальної за інновації та технічний розвиток було б правильним кроком. Покращення роботи СЦ МВС України також лежить в площині перейняття зарубіжного досвіду функціонування подібних організаційно-технічних комплексів країн Європи, та США. Дослідження нормативно-правової бази кризового менеджменту провідних країн світу є на стільки обширним питанням, що потребує розгляду в рамках окремого наукового дослідження. В свою чергу запозичення досвіду також можна було б реалізовувати за рахунок спільних навчань, проведення лекцій і семінарів для особового складу СЦ іноземними спеціалістами в сфері управління ризиками, моделювання різного типу загроз в ході навчання. Синхронізація з базами даних розвинених країн світу в рамках міжнародної співпраці могла би принести успіх як в запобіганні так і в протидії різного типу небезпекам. Водночас в майбутньому амбітною ціллю для України могло б стати приєднання до загально-Європейської системи управління ризиками, з метою інтеграції в Європейський безпековий простір, синхронізації з розгалуженою високо-розвинутою системою кризового управління, запозичення звідти найновітніших технологій та алгоритмів реагування на виклики та загрози.

Висновки. Створення ситуаційного центру МВС України є кроком вперед в сфері управління ризиками. Його нормативно-правова база є збалансованою, такою, що дає змогу здійснювати регулювання даного комплексу належним чином. Але водночас в ході даного дослідження виявлено, що його діяльність регулюється переважно підзаконними актами, положеннями. Порівнюючи правове регулювання подібних комплексів в розвинених країнах світу, варто відзначити, що там присутня більша правова визначеність їх роботи, в зв'язку з тим, що вони регулюються саме законами. Тому варто відзначити, що прийняття закону про діяльність ситуаційного центру МВС України було б значним кроком вперед в напрямку розвитку його правового регулювання. Створення наукового відділу відповідального за розробку, запозичення та впровадження нових технологій на мою наукову точку зору допомогло б йти в ногу з розвитком науки анти-кризового менеджменту. Синхронізація баз даних з базами даних розвинених країн дало б великий поштовх в запобіганні загроз. Загалом інтеграція в Європейський та світовий безпековий простори, шляхом приєднання до системи кризового управління ризиками є

пріоритетом розвитку як ситуаційного центру МВС України так і кризового управління країни загалом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Веклич Є. Г. Повноваження працівників ситуаційних центрів Національної поліції України. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2024. № 72. С. 36–39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2307-1745.2024.72.6>.
2. Гладун Ю. Я., Ліпенцев А. В. Побудова типового центру забезпечення публічної безпеки на прикладі ситуаційного центру головного управління Національної поліції у Львівській області. *Ефективність державного управління*. 2016. № 4 (49). С. 119–128.
3. Каптан М. В. Удосконалення мережі ситуаційних центрів у сфері інформаційної безпеки. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 3. С. 279–287. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.03.51>.
4. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
5. Питання мережі ситуаційних центрів : постанова Кабінету Міністрів України від 11.07.2023 р. № 705. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/705-2023-%D0%BF>.
6. Про Положення про ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України : наказ Міністра внутрішніх справ України від 28.06.2023 р. № 528. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/z0528-23>.
7. Пристайко В. В. Ситуаційні центри як ключовий інституційний механізм державного антикризового управління: зарубіжний досвід. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Державне управління*. 2019. Т. 30 (69). № 3. С. 138–142. DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.3/24>.
8. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 р. № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/878-2015-%D0%BF>.
9. Шопіна І. М. Адміністративно-правове забезпечення та адміністративно-правове регулювання: співвідношення понять. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 6. С. 550–554. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.06.96>.

Стаття надійшла до редакції 26.07.2025

Dmytro OI LESHCHENKO,

Postgraduate Student

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

REGULATORY AND LEGAL BASIS FOR THE OPERATION OF THE SITUATION CENTER OF THE MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS OF UKRAINE: CURRENT ISSUES

The Situation Center of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine performs important functions in Ukraine's crisis management system. It is a key element in implementing crisis management within the framework of the country's internal security. Its activities also have an impact on the effectiveness of external security in Ukraine. This complex operates in accordance with a specific list of regulatory and legal acts, which are the main subject of this study. The success of this complex depends on the legal balance of the legal basis for its activities. As part of a network of situation centers, the SC of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine influences the coordination of countermeasures to threats on a national scale. That is why the legislation regulating it is of scientific interest.

The article examines in detail the features of the legal regulation of this complex, analyzes important aspects of the regulatory framework that form the mechanism for regulating the situation center under study, identifies their shortcomings, and develops practical recommendations for eliminating such problematic aspects. Changes and additions to the current legislation are proposed to improve the administrative and legal regulation of the SC of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine.

Key words: *Regulatory acts, situation center, internal security, Ministry of Internal Affairs of Ukraine, crisis management, system of situation centers, legal regulation.*